

Ὁ ἀντιστράτηγος **Σκαρλάτος Σούτσος**, ἀποθνῶν εἰς τὸ ὀγδοηκοστὸν τῆς ἡλικίας του ἔτος, κατέλειπε μνήμην ἀνδρὸς ἀληθῶς ἀγαπητοῦ καὶ δημοτικοῦ. Οἱ Ἕλληνες, οἵτινες στρέφουσι τὰ νῦν πρὸς τὰς ἀτιθάσσουσ ἀριστοκρατικὰς θξιώσεις, αἰσθάνονται ἀπ' ἐναντίας σεβασμῶν εἰλικρινῆ πρὸς τὰς γνησίας ἀριστοκρατικὰς παρὰδόσεις, ὅταν φέρῃ αὐτὰς πρόσωπον κεκτημένον προσωπικὴν ἀξίαν, πρόσωπον δημοτικὸν ἄνευ δημοσκοπίας καὶ ἀξιοπρεπὲς ἄνευ ὑπερηφανείας. Τοιοῦτος δὲ τύπος ἀξιοσημείωτος ὑπῆρξεν ὁ ἄρτι ἐξ ἡμῶν μεταστὰς γηραιὸς ἀντιστράτηγος. Καὶ κατ' εὐτυχίαν συγκορίαν ὁμοίαν αὐτῷ σύντροφον τοῦ βίου εἶχε τὴν ἀείμνηστον αὐτοῦ σύζυγον Ἑλπίδα, τὴν ἐκ Καντακουζηνῶν. Ἡγεμονίδης, εὐπορος, λόγιος, ἐξ ἀρχῆς τοῦ σταδίου του εὐρεθεὶς εἰς θέσεις ὑψηλάς, ὁ Σκαρλάτος Σούτσος ἔζη καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις αὐτοῦ ἐν Ἀττικῇ κτήμασι, μὲ τὰς θύρας ἀναπεπταμένας παντὶ τῷ προσερχομένῳ, καὶ τὴν φιλόξενον αὐτοῦ τράπεζαν ἔχων πάντοτε ἐστρωμένην. Ἀξιοπρεπὲς πάντοτε καὶ μειλίχιος, ἦτο ἀντικείμενον βαθείας εὐλαθείας τῶν συμπολιτῶν του. Ἐν τῇ δὲ ἐχαρακτήρισεν ἰδίως τὴν οἰκογένειαν τοῦ Σκαρλάτου Σούτσου, ἡ χριστιανικὴ ὄντως ἀγαθοεργία, ἣτις ἐλάμβανε τύπον ἀληθῶς θεῖον ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ἑλπίδος Σούτσου, διότι ἀπειράκις οἱ εὐγνώμονες τῆς Ἀττικῆς χωρικοί, εἶδον τὴν ἐπίγονον ταύτην πολλῶν ἡγεμόνων, τὴν Πριγγίπισαν τῆς καλουμένης Ἀγίας Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας διανυκτερεύουσας καὶ ἐκπληροῦσας ὅλα τῆς νοσοκομοῦ τὰ ἔργα παρὰ τὴν κλίνην χωρικῶν.

Ὁ Σκαρλάτος Σούτσος ἐσπούδασε τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν του ἐν τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ λαμπρῇ Σχολῇ, τῇ καθιδρυθείσῃ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Ἀλεξάνδρου Σούτσου. Ἐν τῇ Σχολῇ ἐκείνῃ ἐδίδασκον οἱ μεγάλοι τοῦ γένους διδάσκαλοι Βαρδαλάχος, Κλωνάρης, Γενάδιος καὶ Σερούτιος. Ἐκεῖ ἔπεμπε τὰ τέκνα του ὁ Ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος μετὰ τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, ἀποκρούων τὰς προλήψεις τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς τάξεώς του. Τῷ 1828 ἐξῆλθεν ἀξιωματικὸς ἐκ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τοῦ Μονάχου. Διετέλεσε καθηγητὴς ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων ἐπὶ Καποδιστρίου, καὶ αὐλάρχης ἐπὶ τῶν βασιλέων Ὁθωνος καὶ Γεωργίου. Διῆλθεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας προσφέρων ἀδιαλείπτως πολυτίμους ὑπηρεσίας ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τοῦ στρατοῦ, καὶ διεξήγαγε μετὰ σπανίας δεξιότητος τὰ τοῦ συνοριακοῦ ζητήματος καὶ τὰ τῆς καταλήψεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν. Παρὰ πάντων τῶν στρατιωτικῶν ὁμολογεῖται, ὅτι ἐκτὸς τῆς ἀκαταβλήτου κράσεώς του, ἦν μόνον ἀδυσώπητος ὀργανικὴ νόσος ἡδυνήθη νὰ συντρίψῃ ἐκτὸς τῆς ἀπαρμίλου σκληραγωγίας του, ἐκτὸς τῆς ἀπτοῦ ἡτοῦ πάντοτε ψυχραιμίας καὶ ἀνδρείας του, ὁ Σκαρλάτος Σούτσος ἐκέκτητο πρὸς τούτοις τὰ ἀνεκτίμητα στρατιωτικὰ πλεονεκτήματα νὰ ἐμπνέῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ὑπ' αὐτὸν καὶ νὰ ἐξευρίσκη διὰ μυρίων πρακτικῶν ἐπινοήσεων τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν παρουσιαζομένων δυσχερειῶν. Ἀξιοσημείωτος δὲ ἦτο καὶ ὁ πρὸς αὐτὸν σεβασμὸς τῶν τούρκων, οἵτινες ἐν αὐτῷ ἐσέβοντο τύπον ἄρχοντος στρατιωτικοῦ καὶ μπετζαντέ. Εἰς αὐτὸν ἀνετέθη καὶ ἡ εἰς Θεσσαλίαν εἰσβολὴ τὸν Ἰανουάριον 1878. Ἐπίστευσεν ἐπὶ στιγμὴν, ὅτι τὸ ὄνειρον τῆς ζωῆς του ἐξεπληροῦτο. Ἀλλ' ἄλλως ἔδοξε τῇ φθονερᾷ τύχῃ. Ὁ στρατιώτης πειθαρχῶν ὑπεχώρησεν, ἀλλ' ἡ καρδία του ὀριστικῶς συνετρίβη καὶ ἐμαράνθη.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐὰν νομίζετε ὅτι τὸ θερμότερον ζήτημα τῶν ἡμερῶν τούτων εἶνε ἡ δωρεὰ τῆς Μανωλάδας, ἡ ἡ ψήφισις τῶν ἐκκτὸν καὶ πλέον νομοσχεδίων ἐν μιᾷ ἐβδομαδί, ἀπατάσθε. Ὅλοι ἐν ἐνὶ στόματι, ξηρῷ μάλιστα ἐκ τοῦ καυστικοῦ ἡλίου, συζητοῦσι περὶ τοῦ ἀφορήτου καύσωνος ὅστις ἐνέσκηψε ὁμοῦ μὲ τὸν κ. Μυριανθούσην, τὴν διαμαρτύρησιν τοῦ κ. Σάκκη, ἣτις ἐκκυτήριασε τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Διαδόχου, καὶ τὰς φλυγερὰς ἀγορεύσεις τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἐπιφανῶν. Ἀγνοοῦμεν τὰ θερμόμετρον ἀκριβῶς τίνα ἐδείκνυε ἡ δεικνύει βαθμὸν, γνωρίζομεν ὅμως ἐκ τοῦ Μετεωρολογικοῦ Δελτίου, ὅπερ καθ' ἐκάστην δημοσιεύεται εἰς τὰς σοβαρὰς συναδέλφους καὶ ἐκ τοῦ ἰδρωτός ὅστις ἄφθονος περιρρέει τὸ σῶμα ἡμῶν, ὅτι ὁσημέραι ἀνέρχεται, μέχρις οὗ φθάσει εἰς σημεῖον ἐκ τοῦ ὑπορίου δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ τὸ καταβιβάσῃ οὐδ' ὁ ἀείμνηστος Τιγκίτζολους.

✱

Παντοῦ λοιπὸν ἡ θερμότης. Οὐδαμοῦ δέ, ἔστω καὶ ἐλαχίστη, δρόσος.

Ἐὰν δὲν διεξήγοντο μετὰ σχετικῆς τινος ψυχρότητος αἱ ἐυρταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Διαδόχου τελετὴ, ἀφούκτως ἡ διαβίωσις ἐν Ἀθήναις ἤθελε καταστῇ προβληματική. Ὡς εἰλικρινεῖς χρονικογράφοι ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὐχὶ μικρὰν παρέσχεον ἐκδούλευσιν καὶ ἡ Βασιλεῖα, ἣτις, κατὰ τοὺς εἰδύτας, μετὰ μεγίστης ψυχραιμίας παρηκολούθησε τὴν ἐν τῇ Βουλῇ διεξαχθεῖσαν περὶ Μανωλάδας συζήτησιν.

✱

Χαρὰς εὐαγγέλια! Τὸ δάνειον συνωμολογήθη καὶ ὑπεγράφη. Διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ τούτου θριάμβου ἀνυψοῦται τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἀποκτᾷ εἰς Εὐρώπῃν φήμην ἀγαθῆς πίστεως, ἡ ἐν μιᾷ λέξει ἀγαθοπιστίας.

✱

Τὸ δάνειον ἐξοφληθήσεται χρεωλυτικῶς μετὰ 75 ἔτη. Υποτίθεται ὅτι ἡ ἐξόφλησις γενήσεται ἐπὶ τῆς μελλούσης πρωθυπουργίας τοῦ μέλλοντος υἱοῦ τοῦ κ. Τρικούπη.

✱

Ἡ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου γενομένη τὴν πρώτην ἡμέραν πομπή, μὲ ὅλον τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἐπίσημον αὐτῆς δὲν ἐνεποιεῖ πολλὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινόν, οἱ δὲ διαβάτῃ κατὰ τὴν παρέλασιν αὐτῆς ἐμειδίωσαν. Τότε εἰς τῶν καθηγητῶν ἡκούσθη ψιθυρίζων καὶ παρωδῶν ὡς ἐξῆς τὴν γνωστὴν παροιμίαν: «Βγήκε ἡ πομπὴ στὸ δρόμο νὰ γελάει οἱ διαβάτῃς!»

✱

Ὁ κ. Κυρωνιὸς παρατώσας τὴν ἐντολήν του, ὡς γράφουσιν αἱ ἐφημερίδες, ἀνεχώρησεν. Ἀπεχαιρέτισε δὲ τὸν πρωθυπουργόν διὰ τοῦ ἐξῆς ρητοῦ τοῦ ἀποστόλου Παύλου. «Τὴν πίστιν τετήρηκα, τὸν δρόμον τετέλεκα, ἀρὰ ἐναποκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος.» Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ τῷ πέμψῃ τὸν Στέφανον... Σκουλούδη.

✱

Κατὰ τὰς ἐν Φαλήρῳ διοργανωθείσας ἐορτὰς ὑπὸ τῆς Θρακικῆς Ἀδελφότητος διὰ τοὺς παθόντας ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς, ἐκῆν τόση μεγάλη ποσότης ρητίνης, ὥστε οἱ θεα-